

॥ ८ ॥ इन्द्रस्याश्व-इव दक्षिणः प्रवृद्धः पुष्टाङ्गः श्रिया शोभया युक्त एधि भव । प्रष्टिर्नाम पा-
दत्रयोपेतो भोजनपात्रादिकाधारः (°दिवाधारः Cod.) तद्वदश्वैस्त्रिभिर्युक्तं रथं कुर्यात् अत्र पूर्व-
मश्वद्वयस्य युक्तवान्तृतीयस्य प्रष्टिवमुक्तम् ॥ ९ ॥ चतुर्थस्याश्वस्यानुगमनं विधत्ते अधिप्रष्टीति
तृतीयस्याश्वस्य युगप्रदेशे अधिः सप्तम्यर्था वृवादोमत्रेणायुक्तः (ग्रीवादिबध्नेणायुक्तः ?) सन्ने-
वानुगच्छेत् । यदैष यजुर्युक्तो रथोऽध्वर्यवे दीयते तस्मिन्प्रदानसमये चतुर्थस्य रथयोजनं द-
र्शयति तं यत्रेति ॥ १२ ॥ ४ ॥ १ ॥

विहितमाजिधावनमनूय प्रशंसति तद्यदाजिमिति । नाभिदग्धे नाभिमात्रे उद्धिते उन्नते
॥ १ ॥ सप्तदशदुन्दुभीननुवेद्यन्तं वेदिसमोपे प्रतीचः आग्नीध्रीयपश्चिमप्रदेशे स्थितान्संमिन्वन्ति
वादयितुमाबध्नन्ति (वेद° Cod.) ॥ ६ ॥ संवाक् समुदिता वाक् ॥ ११ ॥ प्रव्याधान् प्रकर्षेण
बलाधिक्येन विमुक्तो वाणो (षानाणो Cod.) यावति देशे लक्ष्यं विध्यति तावानेकः प्र-
व्याधः । तिर्यङ् स्थौल्येन विस्तारवान् अन्वङ् आयामवान् ॥ १३ ॥ राजन्योऽपि निय इत्य-
क्षरविश्लेषाच्चतुरक्षरः ॥ १४ ॥ अदः अमुष्मिन्विप्रकृष्टे काले ॥ १६ ॥ अथ यजमानस्य रथारोह-
णानन्तरमध्वर्युशिष्यो वा अन्यो ब्रह्मचारी वा एतत् वक्ष्यमाणं मन्त्रमधोयात्स्मरेत् स तमेव
रथमन्वास्थाय तूष्णीमारुह्य वाजिन इति मन्त्रं वाचयति यजमानमिति शेषः । काष्ठमाजि-
धावनस्यावधिभूतां सप्तदशप्रव्याधान्ते निर्मितामौदुम्बरीं शाखां लक्ष्यभूतस्वर्गात्मिकां स्वर्गो-
वै लोकः काष्ठेति श्रुतेः वेगेन गच्छत ॥ १७ ॥ प्रत्युपतिष्ठते आजिधावनं कृत्वा तीर्थदेशं प्र-
त्यागच्छतोऽश्चान्प्रति नैवारचरणा सह गच्छेत् ॥ २५ ॥ सुराग्रहाणां मधुग्रहस्य च विनियोगप्र-
कारो माध्यन्दिने सवने वक्ष्यत इति द्वितीयब्राह्मणे (२. ११.) प्रतिज्ञातम् तमिदानीमवस-
रप्राप्तं दर्शयितुमाह अथैतेषामिति । आजिं प्रति सरिष्यतां रथानां यजमानरथव्यतिरिक्तानामे-
कस्मिन्त्रये वैश्यराजन्ययोरन्यतरः सुराग्रहान्प्रतिग्रहीतुमासीनो भवति स रथादवरुह्योत्तरस्यां
श्रोणावुपविशेत् । हविर्धानस्य पूर्वद्वारेण । शालां जघनेन पत्नीशालायाः पश्चिमप्रदेशादाग-
त्योत्तरस्यां वेदिश्रोणावुपविश्य उक्तयोरन्यतरस्य पाणावेकं सुराग्रहं प्रयच्छन् । इमं मधुग्रहम्
। सुराग्रहप्रतिग्रहीतारं वैश्यं विध्यति बाधते । प्रतिगृहीतानां तु सुराग्रहाणामैकिकव्यवहारं
दर्शयति तैः स यं भोगमिति । ब्रह्मप्रतिगृहीतस्य मधुग्रहस्य च स यमिति ॥ २८ ॥ ५ ॥ १ ॥

अथ यूपारोहणमुच्यते । तत्र प्रथममाप्तिहेमं विधित्सुराह अथ सुवमिति आज्यं विला-
प्यते अस्यामित्याज्यविलापनी स्थाली सुववचनं जुष्टपभृन्निवृत्त्यर्थम् । आपये स्वाहेत्याप्ति-
लिङ्गसमवायात् प्राणभृत उपदधातीतिवदाह्यनाप्तिमुदाये आप्तिशब्दः ॥ १ ॥ संवत्सरस्य
यज्ञात्मप्रजापतेरेतानि नामानि ॥ २ ॥ कूपिधातुनिष्पन्नशब्दयुक्तमन्त्रकरणिका आज्ञतीः ॥ ३ ॥
वेष्टितः यथा यूपो न दृश्यते तदाकादनं वा कार्यम् विग्रथितः यूपस्यैकत्र प्रदेशे वाससां
ग्रन्थनं वा कार्यम् ॥ ५ ॥ दारुमयवापवादाय गौधूममिति गोधूमपिष्टमयम् । अवक् अश्वत्थादि-
वृक्ष-इव बाल्यवग्रहितः ॥ ६ ॥ यूपस्याग्रे निम्नप्रदेशः कार्यः । गर्तवान् अनो नुडिति (पां
८. २. १६.) अन्नतात्परस्य मतुपो नुडागमो विहितः व्यत्ययेनाकारान्तादपि भवति । अती-
क्ष्णाग्रः अतनूकृताग्रः स्थूलाग्रप्रदेशः । चतुर्विंशत्यङ्गुलपरिमितोऽरत्निः ॥ ७ ॥ उदानेष्यन्
शालातो निर्गमयिष्यन् । कौशं कुशमयं दर्भमयं वासः अत्रापस्तम्बः क्षत्रस्य योनिरसीति
दर्भमयं पत्नीमिति श्रुतिश्च भवति दर्भमयं परिधापयतीति यद्वा क्रिमिकोशविकारभूतं वा-